

«Hem de ser resilents i assumir que, transitòriament però durant un temps que serà llarg, hem de modificar la nostra manera de viure»

Us sentiu més ben preparats que a la primavera?

Sí, coneixem millor la malaltia; l'experiència ens va enfortir com a equip i institució: tothom es va implicar a tots nivells. En el moment del brot de març-abril, metges d'altres especialitats (hematòlegs, oncòlegs, cirurgians, reumatòlegs...) visitaven pacients amb Covid, fent equip amb experts en malalties infeccioses. De tota manera, el desgast que vam patir aleshores té el seu cost. Ja estem acostumats a treballar sota pressió i amb incertesa, però ara hem d'atendre pacients Covid i la resta de patologies, i és molt complicat arribar a tothom de la manera que voldríem.

Aleshores us enfrentàveu a una malaltia desconeguda, encara us dona sorpreses?

En sabem més que al principi, però pel que fa a seqüeles no ha passat prou temps per conèixer-les bé. No tenim un tractament eficaç contra la Covid, però sí que sabem quins tractaments no s'han demostrat útils. El que fem és donar suport al pacient i reduir la inflamació provocada per la reacció vírica, que és el que provoca disfunció d'òrgans, sobretot als pulmons, però també en d'altres. Ara tenim més coneixement sobre com fer servir la medicació antiinflamatòria (corticoides,...) i prevenir la malaltia trombòtica.

Quina expectativa té davant la vacuna?

N'hi ha vuit en procés de desenvolupament, ara bé, la vacuna no acabarà amb la malaltia de manera immediata; segurament cap al segon trimestre de 2021 començarà a estar disponible; llavors caldrà seleccionar la tipologia de persones que es vacuna i veure'n l'eficàcia. Una vacuna té efecte quan està vacunada el 70 % de la població, i ha de generar defenses suficients i duradores per permetre una protecció de grup. Encara en som lluny.

Per tant, quin és el missatge?

Cadascú s'ha de preguntar què pot fer per reduir el risc de contagiar-se i d'encomanar altres persones, sobretot això darrer. Hem de ser resilents, adaptar-nos a la situació i assumir que transitòriament, però durant un temps que serà llarg, hem de modificar la nostra manera de viure. I actuar de manera responsable. No et privis de sortir amb quatre amics, però dosifica't en el temps, perquè és una activitat de més risc. Com que el període d'incubació mitjà és de 5 dies llargs, espera't una setmana a fer una altra activitat semblant. I si ho fas més sovint i amb grups diferents, llavors no vagis a visitar o cuidar alguna persona vulnerable com poden ser les persones grans. Hem de tenir generositat per protegir la nostra comunitat. Hi ha cultures

que ja la tenen, aquesta generositat; la nostra probablement no la té prou arrelada, i això és essencial.

Creu que des dels governs s'està fent una bona gestió de la pandèmia?

En general sí, però veig que calen dues coses: missatges educadors que arribin a cada ciutadà perquè els integri com a convenients i necessaris; i vetllar perquè es compleixin les conductes adequades.

Cal fer molta pedagogia perquè la vida s'ha complicat...

I ens hem d'adaptar a aquesta complexitat. És imprescindible que funcioni l'activitat productiva, comercial, de serveis, les escoles..., per això, hem de reduir altres activitats que no són imprescindibles; si no ho fem així, l'activitat abans esmentada se'n ressentirà i fins i tot pot haver-se d'aturar transitòriament, com ja ha passat amb la restauració.

Com podem dosificar la informació perquè no ens angoixi més del compte?

La informació ha d'estar a l'abast, però cadascú se l'ha de dosificar. Trobo a faltar que s'expliqui què volen dir les xifres.

Té una trajectòria de més de 30 anys a l'hospital, diria que aquesta és l'etapa professional més complicada?

Des de l'any 1977, que treballava de nit com a tècnic de laboratori mentre estudiava, que estic a l'hospital; hi vaig fer la residència i hi he dedicat gairebé tota la vida professional, des del 1986. Sí, és el moment més complicat, per la disfunció que provoca al sistema sanitari a l'hora de poder atendre les altres patologies no Covid: continuen havent-hi apendicitis, operacions de pròtesi, pneumònies, infeccions de ronyó, ictus... Vaig començar la residència amb la sida, el VIH, i ara això: són problemes molt diferents; aquest és molt greu.

“Calen dues coses: missatges educadors i vetllar perquè es compleixin les conductes adequades”

